

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Pavlínou Glaser Hružovou v konkursní věci

dlužnice:

HORA HOLDING, s.r.o., v likvidaci, IČO 63911191
sídlem Skuherského 53, 370 01 České Budějovice

jednající likvidátorem [REDACTED]

zastoupená Mgr. Richardem Vachouškem, advokátem
sídlem Masarykovo náměstí 225, 256 01 Benešov

vedené na návrh

navrhovatelů:

b) [REDACTED], narozený dne

bytem

d) Československá obchodní banka, a.s., IČO 00001350
sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha

e) [REDACTED], narozený dne [REDACTED]

bytem

[REDACTED]
republika

f) [REDACTED], narozený dne [REDACTED]

bytem [REDACTED]

o návrhu na prohlášení konkursu

takto:

- I. Návrh navrhovatelů b), d), e) a f) na prohlášení konkursu na majetek společnosti HORA HOLDING, s.r.o., v likvidaci, IČO 63911191, sídlem Skuherského 53, 370 01 České Budějovice, se pro nedostatek majetku dlužnice **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 7. 12. 2017, č. j. 12 K 229/2007-923, zamítl soud návrh navrhovatelů na prohlášení konkursu na majetek dlužnice. Usnesením ze dne 14. 12. 2018, č. j. 2 Ko 10/2018-979, Vrchní soud v Praze, toto usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, v němž měl znovu návrh na prohlášení konkursu projednat a rozhodnout o něm.
2. Soud proto usnesením ze dne 26. 2. 2019, č. j. 12 K 229/2007-988, vyzval navrhovatele b), d), e) a f) ke sdělení skutečností týkajících se jimi uplatňovaných pohledávek [navrhovatel b) a d) předložili svá vyjádření dne 21. 3. 2019] a usnesením ze dne 26. 2. 2019, č. j. 12 K 229/2007-989, vyzval soud

dlužníci k předložení písemného přehledného seznamu svého majetku a svých závazků. Rovněž soud vyvěsil na úřední desku soudu a zveřejnil v obchodním věstníku výzvu věřitelům ke sdělení známého majetku dlužnice, která však zůstala zcela bez reakce.

3. S ohledem na skutečnost, že jediným známým konkrétně specifikovaným majetkem byla nemovitost dlužnice, která však byla zpeněžena v rámci exekučního řízení a výtěžek byl dle usnesení soudního exekutora JUDr. Marcela Smékala, úřad Praha – východ ze dne 7. 8. 2020, č. j. [REDAKCE], rozvržen mezi pohledávky věřitelů, soud shledal, že není znám žádný majetek dlužnice, který by postačoval alespoň k úhradě nákladů konkursu, a proto návrh navrhovatelů na prohlášení konkursu usnesením ze dne 8. 12. 2020, č. j. 12 K 229/2007-1095, zamítl.
4. Usnesením ze dne 26. 11. 2021, č. j. 2 Ko 12/2021-1126, Vrchní soud v Praze, toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, v němž měl soud prvního stupně dle závazného právního názoru odvolacího soudu vyzvat likvidátora dlužnice, zda pokračil ve zjišťování majetku dlužnice, zejména zda tato nějaké cenné papíry skutečně vlastní či jaká konkrétní zjištění provedl. Dále bylo soudu prvního stupně uloženo vyzvat soudního exekutora JUDr. Marcela Smékala, zda již rozvrhové usnesení (ve znění jeho opravného usnesení) nabylo právní moci a celý výtěžek zpeněžení byl skutečně spotřebován. Rovněž bylo uloženo adresně vyzvat všechny známé věřitele dlužnice (dle seznamu závazků předloženého likvidátorem, dle sdělení soudního exekutora JUDr. Marcela Smékala a věřitele uvedené v jím vydaném rozvrhovém usnesení), zda jim není znám majetek dlužnice, který by dosud nebyl zpeněžen. Taktéž měl soud prvního stupně učinit výzvu na ostatní možné věřitele v Obchodním věstníku, což nicméně již bylo před vydáním zrušeného rozhodnutí učiněno.
5. Soud tak návazně na výše uvedený závazný právní názor Vrchního soudu v Praze vydal usnesení ze dne 25. 1. 2022, č. j. 12 K 229/2007-1132, jímž vyzval jednak likvidátora dlužnice, aby sdělil, zda v rámci své likvidační činnosti učinil nějaká nová zjištění stran majetku dlužnice a dále soudního exekutora ke sdělení, zda skutečně realizoval rozvrhové usnesení ze dne 7. 8. 2020, č. j. [REDAKCE], ve znění opravného usnesení ze dne 27. 10. 2020, č. j. [REDAKCE], aby doložil uvedená usnesení s doložkou právní moci a sdělil, zda byl celý výtěžek ve výši 4 580 000 Kč spotřebován. Dále soud adresně vyzval všechny známé věřitele dle seznamu závazků a známé věřitele označené ve sdělení a rozvrhovém usnesení soudního exekutora JUDr. Marcela Smékala, aby v případě, že je jim znám majetek dlužnice, sdělili tuto skutečnost a takový majetek konkrétně označili tak, aby byl jednoznačně identifikovatelný, a vlastnictví dlužnice k takovému majetku osvědčili. Konečně soud vyzval Centrální depozitář cenných papírů, a.s., ke sdělení, zda eviduje zaknihované cenné papíry ve vlastnictví dlužnice a tyto případně označil.
6. K výzvě soudu zaslali svá vyjádření Krajský soud v Plzni, Centrální depozitář cenných papírů, a.s., soudní exekutor Mgr. Petr Polanský, Ministerstvo obrany České republiky, Finanční úřad pro Jihočeský kraj a Československá obchodní banka, a.s., IČO 0001350. Všichni uvedení sdělili svá negativní zjištění stran majetku dlužnice.
7. Navrhovatel [REDAKCE] (dále jen „navrhovatel“) předložil soudu smlouvu o postoupení pohledávek ze dne 13. 8. 2004 uzavřenou mezi Československou obchodní bankou, a.s. na straně postupitele a dlužnicí na straně postupníka včetně (nečitelné) přílohy, z níž usuzuje na vlastnictví cenných papírů dlužnice, doložil rovněž kopie žalob dlužnice ze dne 5. 6. 2006 a ze dne 27. 12. 2007 na Československou obchodní banku, a.s., v níž dlužnice požaduje zaplatit částku 350 000 000 Kč a splnit povinnost k rubopisování směnec a tvrdil uplatněný nárok dlužnicí ve výši 111 673 582 Kč vůči Ministerstvu vnitra. Navrhovatel dále uvedl, že likvidátor by měl zjistit, jaké spory dlužník vedl/vede a s jakým výsledkem. K tomu předložil navrhovatel rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích 14. 6. 2019, č. j. 13 Cm 526/2017-268, dle něž má dlužnice spolu s [REDAKCE] zaplatit žalobci částku 9 334 000 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně od 14. 10. 2015 do zaplacení, čímž dokládá porušování povinností likvidátora

dlužnice při správě cizího majetku. Taktéž navrhuje, aby soud vyzval likvidátora dlužnice ke složení částky 4 580 000 Kč na účet likvidační podstaty, neboť tento porušoval své povinnosti a zavinil svou nečinností minimálně vydražení nemovitostí a spotřebování výtěžku pro exekuční věřitele, proto právě částku odpovídající onomu výtěžku má likvidátor vydat ze svého majetku.

8. Likvidátor dlužnice ██████████ sdělil ve stručnosti, že žádná nová skutková zjištění stran majetku dlužnice neučinil.
9. Jiní věřitelé se k výzvě soudu nevyjádřili. Přičemž soud prvního stupně nečinil opětovně výzvu ostatním možným věřitelům prostřednictvím Obchodního věstníku, neboť tak učinil již dne 21. 10. 2020, leč žádný věřitel se k této výzvě neozval ani ke dni vydání zrušeného rozhodnutí ani později.
10. Soudní exekutor JUDr. Marcel Smékal k výzvě soudu sdělil, že výtěžek zpeněžení jediného známého majetku dlužnice byl již celý rozvržen věřitelům a přiložil rovněž usnesení ze dne 7. 8. 2020, č. j. ██████████, a opravné usnesení ze dne 27. 10. 2020, č. j. ██████████, s doložkami právní moci.
11. Z obdržných vyjádření nezjistil soud žádné nové skutečnosti stran majetku dlužnice, neboť žádným z vyzvaných subjektů nebyl sdělen žádný konkrétní majetek dlužnice s doložením jejího vlastnictví k němu.
12. Jediný známý majetek dlužnice byl zpeněžen v rámci exekučního řízení a ze sdělení soudního exekutora a jím doložených pravomocných usnesení o rozvrhu zjistil soud, že výtěžek byl zcela spotřebován. Jiný majetek nebyl zjištěn v rámci exekučních řízení, ani v rámci tohoto řízení, když žádný z věřitelů, ani likvidátor dlužnice žádný majetek netvrdili.
13. Pouze navrhovatel se k výzvě soudu podrobněji vyjádřil, když poukázal na možný majetek dlužnice, což by měl likvidátor dlužnice dle jeho názoru dále prověřit, přičemž poukazoval na neodborný výkon činnosti likvidátora dlužnice a porušování jeho povinností při správě cizího majetku, čímž dle něj způsobil škodu a minimálně ekvivalent výtěžku zpeněžení majetku dlužnice v exekučním řízení by měl likvidátor vyplatit na účet likvidační podstaty. Soud po posouzení tvrzení navrhovatele neshledal žádné relevantní skutečnosti vztahující se k možnému majetku dlužnice, neboť věřitele vyzval k tvrzení konkrétně specifikovaného majetku dlužnice a doložení vlastnictví dlužnice k takovému majetku, čemuž však navrhovatel nedostál.
14. Navrhovatelem předložená smlouva o postoupení pohledávek ze dne 13. 8. 2004 uzavřená mezi Československou obchodní bankou, a.s., IČO 0001350, sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha, na straně postupitele a dlužnicí na straně postupníka dokládá pouze převod pohledávek na dlužnici v roce 2004, ničeho však nedokládá o nynější existenci převáděných pohledávek a jejich vlastnictví dlužnicí. Stejně tak doložené kopie žalob dlužnice ze dne 5. 6. 2006 a ze dne 27. 12. 2007 na Československou obchodní banku, a.s., nedokládají žádný specifikovaný a nyní vlastněný majetek dlužnice. Nelze navíc ani předpokládat, že by dlužnice takovým majetkem od roku 2004 dosud disponovala a nebyl po celou dobu postižen v rámci exekuce. Lze uzavřít, že měl-li by navrhovatel skutečně relevantní informace o existenci tohoto majetku, došlo by k jeho postižení v rámci exekuce. Blíže nspecifikovaný nárok dlužnice ve výši 111 673 582 Kč vůči Ministerstvu vnitra zůstal pouze v rovině (neurčitěho) tvrzení a jako takové rovněž nemá relevanci. Likvidátor dlužnice nadto žádné pohledávky dlužnice v seznamu majetku neuvedl a k výzvě soudu sdělil, že nový majetek dlužnice nezjistil.
15. K navrhovatelem tvrzenému porušování povinností likvidátorem dlužnice a tomu dle něj odpovídající způsobení škody věřitelům, neboť určitou nečinností zapříčinil zpeněžení majetku mimo konkursní řízení či vznik nových závazků dlužnice, soud pouze ve stručnosti uvádí, že nelze bez dalšího uzavřít, že dlužnici vznikla pohledávka za jejím likvidátorem z titulu způsobené škody, a takovýto hypotetický budoucí majetek dlužnice není pro zjištění současného majetkové situace dlužnice relevantní, neboť existuje pouze v rovině tvrzení navrhovatele a dle jeho přesvědčení a

není jakkoliv právně podložen v takové kvalitě, aby s ním jako s majetkem dlužnice bylo možno uvažovat.

16. Z provedeného a doplněného prověřování majetkové situace dlužnice při součinnosti likvidátora dlužnice, jejích věřitelů, Centrálního depozitáře cenných papírů, a.s., a soudního exekutora zpeněžující jediný známý majetek dlužnice tak soud nezjistil žádný majetek, neboť žádný z těchto subjektů žádný konkrétní majetek neoznačil. Sdělení navrhovatele o možném majetku dlužnice zůstala stále, jak shora uvedeno, pouze v rovině tvrzení neurčitěho majetku, který by snad dlužnice mohla vlastnit či kdysi vlastnila, aniž by vlastnictví tvrzených pohledávek nějak blíže doložil. Pro účely prohlášení konkursu na majetek dlužnice se nelze spokojit s odkazem na nabývací titul z roku 2004, ani na žaloby na plnění z let 2006 a 2007, kteréžto nadto dokládají pouze nárok dlužnicí tvrzený, nikoliv však pravomocně přiznaný, natož trvající neuhrazené pohledávky, a to v neposlední řadě s přihlédnutím k probíhajícím exekucím na majetek dlužnice a k jejímu vstupu do likvidace. Vyzývat likvidátora dlužnice k prověření obecných tvrzení navrhovatele shledal soud nadbytečné a přesahující rámec konkursního řízení, neboť ten již jednou předložil seznam majetku s doložkou, že tento je úplný a správný, a k doplňující výzvě soudu sdělil, že žádný nový majetek dlužnice zjištěn nebyl.
17. Ze sbírky listin v obchodním rejstříku se podává, že dlužník do obchodního rejstříku nezakládá listiny, z nichž by bylo lze usuzovat na výkon podnikatelské činnosti, když poslední účetní závěrka je založena za rok 2009. Nadto dlužník dnem 25. 10. 2019 vstoupil do likvidace, a je tak nepochybné, že minimálně od 25. 10. 2019 další podnikatelskou činnost nevyvíjí, tedy nevykonává činnost, která by mohla generovat zisk, nenabývá žádný další majetek a žádný další nabývat nehodlá, naopak svou činnost hodlá zákonným postupem ukončit.
18. Podle ustanovení § 4a odst. 1 písm. b) zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání (dále jen „ZKV“) je po doručení návrhu dlužníka na prohlášení konkursu soudu nebo po doručení návrhu na prohlášení konkursu soudem dlužníkovi dlužník povinen na výzvu soudu sestavit seznam svého majetku a závazků s uvedením svých dlužníků, věřitelů a jejich adres a odevzdat jej soudu ve lhůtě určené soudem; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dnů.
19. Podle ustanovení § 4a odst. 2 ZKV seznam majetku a závazků podle odstavce 1 písm. b) musí dlužník podepsat a výslovně o něm prohlásit, že je správný a úplný.
20. Dle ustanovení § 12a odst. 4 ZKV soud návrh na prohlášení konkursu zamítne, je-li zřejmé, že majetek dlužníka nepostačuje k úhradě nákladů konkursu; přitom je soud oprávněn učinit si úsudek o prodejnosti majetku dlužníka nebo o dobytosti jeho pohledávek. Soud zároveň podá návrh na výmaz dlužníka z obchodního rejstříku.
21. Soud nemá povinnost před prohlášením konkursu rozsah majetku zjišťovat, a pokud je nedostatek potřebného majetku k úhradě nákladů konkursu zřejmý, návrh na prohlášení konkursu zamítne, přičemž aplikace ustanovení § 12a odst. 4 ZKV je v případě pochybností o (ne)existenci majetku dlužníka postačujícího k úhradě nákladů konkursního řízení vyloučena (k tomu srov. Stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze 17. 6. 1998, Cjn 19/98, k výkladu ustanovení zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání).
22. Soud tak návazně na závazný právní názor odvolacího soudu adresně vyzval výše uvedené subjekty včetně likvidátora dlužnice, aby sdělili, zda jim je znám nějaký majetek dlužnice, ten označili a vlastnictví dlužnice osvědčili, avšak nikdo z uvedených subjektů žádný konkrétní majetek dlužnice netvrdil.
23. Soud má za to, že je nade vší pochybnost zjištěn zřejmý nedostatek majetku dlužnice k úhradě nákladů konkursu, a proto přistoupil k aplikaci ustanovení § 12a odst. 4 ZKV.
24. Soud je přesvědčen, že uvedený postup plně odpovídá účelu a smyslu dotčeného ustanovení, neboť prohlášení konkursu není hospodárné za situace, kdy by jej soud nutně po několika měsících od

jeho prohlášení a neefektivně vynaložených dalších výdajích (včetně sanace případné odměny správce konkursní podstaty a jeho hotových výdajů ze státního rozpočtu) rušil pro nedostačující majetek. Prohlášení konkursu by tak bylo v rozporu se základním cílem a smyslem konkursu, a sice dosažení poměrného uspokojení věřitelů z majetku tvořícího konkursní podstatu.

25. S ohledem na skutečnost, že je zřejmé, že majetek dlužnice nebude postačovat k úhradě nákladů konkursu, neboť nejsou pochybnosti o tom, že dlužnice nevlastní vůbec žádný majetek, nepřistoupil soud k projednání návrhů na prohlášení konkursu a úpadku dlužnice, neboť již nyní jsou známy okolnosti bránící prohlášení konkursu na její majetek, tudíž dle ustanovení § 12a odst. 4 ZKV nezbyvá soudu než návrhy na prohlášení konkursu zamítnout.
26. Podle ustanovení § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, přizná soud účastníku, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Návrh na prohlášení konkursu byl zamítnut, a lze tak uzavřít, že navrhovatelé nebyli ve věci úspěšní. V projednávané věci však došlo k zamítnutí návrhu na prohlášení konkursu z důvodu nedostatku majetku dlužnice (leč v čase, kdy navrhovatelé podali návrhy na prohlášení konkursu, dlužnice určitým majetkem disponovala, tudíž v zamítnutí návrhů pro nedostatek majetku nelze spatřovat zavinění navrhovatelů), a soud tak s ohledem na tuto objektivní skutečnost návrh na prohlášení konkursu věcně neprojednával. Úspěšná ve věci nebyla tedy ani dlužnice, na jejíž zavinění však taktéž nelze usuzovat, neboť majetek pozbyla zpeněžením v exekučním řízení.
27. Výrokem II soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

České Budějovice 4. srpna 2022

Mgr. Pavlína Glaser Hružová v. r.
samosoudkyně